

Vejledning om krav til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse i bæredygtighedsbekendtgørelsen

Kontor/afdeling

Varme

Dato

30-01-2026

J nr. 2026-1150

Indhold

1. Indledning.....	2
1.1 Formål med vejledningen	2
1.2 Det retlige grundlag	2
1.3 Begrebet kaskadeanvendelse	3
1.4 De omfattede virksomheder	3
1.5 Overgangsordning	4
2. Risikovurdering.....	4
2.1 Vurdering af virksomhedens forsyningskæder	4
2.2 Vidensgrundlaget.....	7
2.3 Adgang til virksomhedernes risikovurderinger.....	10
3. Styringssystem	10
3.1 Krav til virksomhedernes styringssystem	10
3.2 Eksternt opererede styringssystemer	12
3.3 Godkendelseskrav	12
4. Risikohåndtering.....	12
4.1 Minimering af specificerede risici.....	12
4.2 Idekatalog	13
5. Tilsyn og uafhængig kontrol.....	14
5.1 Indberetning til Energistyrelsen	14
5.2 Verifikators rolle	15
6. Fravigelse.....	16
7. Kvotefomfattede virksomheder	16

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

1. Indledning

I 2025 udstedte Energistyrelsen bekendtgørelse nr. 494 af 16. maj 2025 om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, mv. (bæredygtighedsbekendtgørelsen).

1.1 Formål med vejledningen

Denne vejledning indeholder Energistrelsens forståelse af bestemmelserne i § 16 i bæredygtighedsbekendtgørelsen og uddyber nogle af de spørgsmål, som reguleringen har givet anledning til. Formålet er til dels at yde vejledning til de virksomheder, der skal efterleve reglerne og samtidig at fungere som støtte for de verifikatorer, der foretager uafhængig kontrol af dokumentation afgivet i medfør af bæredygtighedsbekendtgørelsen.

I vejledningen gives der ikke-udtømmende eksempler på, hvordan kravene kan tænkes overholdt. Det fremgår tydeligt, når anvisningerne er tiltænkt som et idekatalog. Virksomhederne kan efterleve reglerne på anden vis, selvom de ikke indretter sig efter de nævnte eksempler.

Vejledningen indeholder i relevant omfang henvisninger til håndbogsbekendtgørelsen¹, der supplerer og uddyber visse krav i bæredygtighedsbekendtgørelsen.

1.2 Det retlige grundlag

Bæredygtighedsbekendtgørelsen gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (herefter "VEIII-direktivet").

Medlemsstaterne er efter artikel 3, stk. 3, i VEIII-direktivet forpligtet til at træffe foranstaltninger, der sikrer, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og

¹ Bekendtgørelse nr. 495 af 16. maj 2025 om Håndbog om opfyldelse af bæredygtighedskrav og krav til besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål (HB 2021)

skadelig indvirkning på biodiversiteten, miljøet og klimaet. I den forbindelse skal medlemsstaterne sikre anvendelse af princippet om kaskadeanvendelse af biomasse.

VEIII-direktivets bestemmelser er i Danmark implementeret som et systemkrav i bæredygtighedsbekendtgørelsens § 16. Herved forstået, at de omfattede virksomheder (se afsnit 1.4 for nærmere beskrivelse) skal have et styringssystem til indsamling af viden, vurdering af risici og om nødvendigt minimering af disse, som systematisk understøtter en bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse til energiproduktion.

1.3 Begrebet kaskadeanvendelse

Begrebet kaskadeanvendelse er defineret i bæredygtighedsbekendtgørelsen, jf. § 3, nr. 24. Definitionen tager udgangspunkt i betragtninger til VEIII-direktivet, hvor kaskadeanvendelse beskrives som et middel til at opnå ressourceeffektivitet i forbindelse med biomasseanvendelse. Dette er ved, hvor det er muligt, at prioritere anvendelsen til biomassematerialer højere end til energiudnyttelse og dermed øge mængden af biomasse, der er til rådighed i systemet².

1.4 De omfattede virksomheder

Virksomheder, der er omfattet af § 11 i bæredygtighedsbekendtgørelsen, er forpligtet til at overholde kravene i § 16. Det gælder virksomheder, der anvender faste eller gasformige biomassebrændsler produceret af træbiomasse til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, eller som producerer eller importerer træpiller, træbriketter eller brænde til energiformål i husholdninger, og som samtidig er opregnet i punktopstillingen i § 11, stk. 1, nr. 1-4.

Ved træbiomasse forstås biomasse fra skov, restprodukter fra træindustri samt træ fra ikkeskov, jf. § 3, nr. 44, i bæredygtighedsbekendtgørelsen.

Nedenfor gengives de virksomheder, der er opregnet i punktopstillingen i § 11.

- 1) Virksomheden anvender faste biomassebrændsler til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, når anlægget har en samlet nominel indfyret termisk effekt på 7,5 megawatt eller derover.

² Betragtning nr. 10 i præamblen til VEIII-direktivet

- 2) Virksomheden anvender faste biomassebrændsler til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, når anlægget har en samlet nominel indfyret termisk effekt på 2,5 megawatt eller derover, men mindre end 7,5 megawatt.
- 3) Virksomheden producerer eller importerer årligt mindst 5.000 ton træpiller, 5.000 ton træbriketter eller 5.000 ton brænde.
- 4) Virksomheden anvender gasformige biomassebrændsler i de i § 4, stk. 1, nr. 2 og 3 nævnte tilfælde.

Fra den 1. januar 2028 vil flere virksomheder, end dem der er angivet ovenfor, blive forpligtet til at overholde kravene i § 16, jf. § 11, stk. 2 og 3, i bæredygtighedsbekendtgørelsen.

1.5 Overgangsordning

Bæredygtighedsbekendtgørelsen trådte i kraft den 21. maj 2025. Der blev fastsat en overgangsordning for visse bestemmelser i bekendtgørelsen. I § 16, stk. 5, er der en særskilt virkningsbestemmelse for kravene til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse.

Det følger af stk. 5, at styringssystemet, som vurderingen skal ske gennem, skulle være etableret senest den 31. december 2025, for de omfattede virksomheder.

Det følger endvidere af stk. 5, at den overordnede kvalitative vurdering efter § 16, stk. 1, skal foretages for biomassebrændsler, som anvendes fra den 1. juli 2026. For virksomheder, der anvender faste eller gasformige biomassebrændsler til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling, forstås anvendelse i stk. 5, som det tidspunkt, hvor træbiomassen afbrændes på anlægget. For virksomheder der producerer eller importerer træpiller, træbriketter eller brænde til energiformål i husholdninger forstås anvendelse i relation til den aktivitet, som virksomheden udøver, det vil sige tidspunktet for produktion eller import af træbrændslerne.

2. Risikovurdering

2.1 Vurdering af virksomhedens forsyningskæder

I henhold til § 16, stk. 1, skal de omfattede virksomheder foretage en overordnet kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder med henblik på at identificere generelle risici for, at det træ som virksomheden køber til energiformål:

1. alternativt kunne afsættes til træbaserede materialer på en økonomisk bæredygtig og miljøvenlig måde og derfor kan resultere i unødigt markedsforvridning eller
2. har medført skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed stammer fra en ubæredygtig biomassevej, og hvor risikoen ikke er minimeret i tilstrækkelig grad gennem opfyldelse af kravene i §§ 12-15.

Kravet om, at vurderingen skal foretages på et overordnet og kvalitativt niveau, må forstås i relation til den viden, som vurderingen baseres på. Det er ikke påkrævet, at vurderingerne udelukkende er baseret på kvantitative data, eller at virksomhederne har et indgående kendskab til de forhold, som vurderingen skal tage udgangspunkt i. (se nærmere om vidensgrundlaget i pkt. 2.2).

Den overordnede kvalitative vurdering skal foretages for biomassebrændsler, som anvendes fra den 1. juli 2026, jf. § 16, stk. 5. Herved forstås, at der er tale om en vedvarende forpligtelse, og at virksomhederne løbende må vurdere risikoen for at indkøbe træ til energiformål, som resulterer i unødigt markedsforvridning eller stammer fra ubæredygtige biomasseveje. Bæredygtighedsbekendtgørelsen regulerer ikke, hvor hyppigt virksomhederne skal genbesøge deres vurderinger.

2.1.1 Risici for unødigt markedsforvridning

I henhold til § 16, stk. 1, nr. 1, skal den overordnede kvalitative vurdering af virksomhedernes forsyningskæder ske med henblik på at identificere generelle risici for unødigt markedsforvridning. Risici for unødigt markedsforvridning skal forstås i lyset af definitionen på kaskadeanvendelse i § 3, nr. 24, og således i relation til materiale-sektorerne for træbaserede produkter.

Bæredygtighedsbekendtgørelsen fastsætter ikke, hvad der skal forstås ved 'økonomisk bæredygtig' og 'miljøvenlig' afsætning af træbiomasse. Det er Energistyrelsens forståelse, at virksomhederne må forholde sig til, om der kunne være korte- og/eller langsigtede økonomiske fordele ved at afsætte til alternativ anvendelse samt de potentielle miljømæssige konsekvenser herved. Bestemmelsen understøtter således, at økonomiske og miljømæssige hensyn kan begrunde, at råmaterialer afsættes til energiudnyttelse fremfor træbaserede materialer.

2.1.2 Risici for ubæredygtige biomasseveje

I henhold til § 16, stk. 1, nr. 2, skal den overordnede kvalitative vurdering af virksomhedernes forsyningskæder ske med henblik på at identificere generelle risici for, at virksomheden indkøber træ, der har medført skadelig indvirkning på biodiversitet, miljø og klima, herunder på nationale kulstofdræn og skoves økosystemer, og dermed stammer fra ubæredygtige biomasseveje, og hvor risikoen ikke er minimeret i tilstrækkelig grad gennem virksomhedernes opfyldelse af kravene i bæredygtighedsbekendtgørelsen §§ 12-15.

Ubæredygtige biomasseveje skal forstås i henhold til definitionen på ubæredygtige bioenergiveje i bæredygtighedsbekendtgørelsens § 3, nr. 47. Der er således tale om kilder til bioenergi, hvor biodiversiteten eller tilstanden af økosystemet risikerer at blive forværret samtidig med, at udledningen af drivhusgasser ikke modvirkes eller kun modvirkes på lang sigt, jf. 2021-rapporten fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter om anvendelse af træbiomasse til energiproduktion i EU ("The use of woody biomass for energy production in the EU").

Virksomhederne kan henset til definitionen på ubæredygtige bioenergiveje begrænse deres overordnede kvalitative vurdering, jf. stk. 1, til de biomasseveje, der er vurderet som ubæredygtige for både klima og biodiversitet i EU-Kommissionens 2021-rapport. Det vil sige de biomasseveje, der er anført som "lose-lose" i rapporten³.

Bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, afspejler, at virksomhedernes opfyldelse af de øvrige bæredygtighedskrav i bekendtgørelsen reducerer risikoen for, at de køber træ til energiformål, som stammer fra en ubæredygtig biomassevej, jf. formuleringen "hvor risikoen ikke er minimeret i tilstrækkelig grad gennem virksomhedernes opfyldelse af kravene i bæredygtighedsbekendtgørelsen §§ 12-15".

Det er Energistyrelsens opfattelse, at risikoen for at købe træ fra de biomasseveje, der er vurderet som ubæredygtige for både klima og biodiversitet i EU-Kommissionens 2021-rapport, også kan være minimeret i tilstrækkelig grad gennem opfyldelse

³ Biomassevejene 1, 8, 9, 16, 21, 22, 23 og 24 i rapporten.

af anden lovgivning eller certificeringsstandarder, der varetager biodiversitets-, miljø- og klimahensyn.

Det betyder, at virksomhederne kan undlade at forholde sig nærmere til samtlige biomasseveje, der er vurderet som ubæredygtige, og i stedet afgrænse den overordnede kvalitative vurdering af deres forsyningskæder til de ubæredygtige biomasseveje, hvor risikoen ikke er minimeret i tilstrækkelig grad gennem opfyldelse af bæredygtighedsbekendtgørelsen §§ 12-15, certificeringsordninger eller anden relevant regulering.

Virksomhederne forventes at kunne begrunde hvilke ubæredygtige biomasseveje de evt. har undladt at forholde sig til i den overordnede kvalitative vurdering af deres forsyningskæder.

2.2 Vidensgrundlaget

I § 16, stk. 3, er der fastsat krav til, hvilke oplysninger virksomhederne skal bruge til vurderingen.

Det følger af stk. 3, at vurderingen skal ske med udgangspunkt i:

- råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og partiets overordnede egenskaber, for eksempel i relation til træart, dimension, knasttæthed og råd, og
- markedet for salg af træ fra kildeområdet til træbaserede materialer, herunder hvilke råmaterialer med hvilke egenskaber den tilgængelige industri overordnet set er kvantitativt og teknisk i stand til at anvende til en højere økonomisk og miljømæssig værdi end til energiproduktion.

Bestemmelsen i § 16, stk. 3, der angiver niveauet for virksomhedernes informationsindsamling må forstås i lyset af forpligtelsen i stk. 1, der pålægger virksomhederne at foretage en overordnet kvalitativ vurdering.

Der er ikke fastsat krav til, hvor hyppigt virksomhederne skal opdatere den viden, som vurderingen efter stk. 1 baserer sig på. Det vil derfor være op til virksomhederne

at vurdere, hvornår vidensgrundlaget skal opdateres, for at de kan foretage den overordnede kvalitative vurdering af deres forsyningskæder, jf. stk. 1. Energistyrelsen forventer, at virksomhederne tager højde for ny viden, der gøres tilgængelig for branchen.

Nedenfor fremgår en ikke-udtømmende liste over forhold, som kan give anledning til, at virksomhederne opdaterer deres vidensgrundlag. Eksemplerne er alene vejledende.

Eksempler på forhold, som kan give anledning til at opdatere vidensgrundlag

- Ændringer i virksomhedens forsyningskæder.
- Signifikante ændringer i hvilke afsætningsmuligheder, der findes for træ til træbaserede materialer fra kildeområdet.
- Prisen på træ til energi bliver højere end til visse andre anvendelser - eks. til træbaserede produkter som papir eller emballage.
- Politiske eller regulatoriske forandringer i et sourcingområde, som kan øge eller sænke risici for, at træbiomassen ikke anvendes efter kaskadeprincipperne fastlagt i stk. 1 nr. 1-2.

2.2.1 Råmaterialets oprindelse, biomassetype og overordnede egenskaber

For at en vurdering af virksomhedens forsyningskæder opfylder kravene i § 16, skal virksomheden have kendskab til råmaterialets geografiske oprindelse, biomassetype og partiets overordnede egenskaber, jf. § 16, stk. 3, nr. 1. Flere af begreberne i stk. 3, nr. 1, er defineret i bæredygtighedsbekendtgørelsens § 3 og håndbogsbekendtgørelsens bilag 1, afsnit 2. Det gælder 'råmateriale', 'geografisk oprindelse' og 'biomassetype'. En oversigt over biomassetyper findes på Energistyrelsens hjemmeside.

Begrebet 'overordnede egenskaber' er ikke defineret, men der gives eksempler herpå. I bestemmelsen nævnes træart, dimension, knasttæthed og råd. Når vurderingen skal ske med udgangspunkt i oplysninger om partiets 'overordnede egenskaber' må det forstås i lyset af, at virksomhederne er pålagt at foretage en overordnet kvalitativ vurdering af deres forsyningskæder, jf. stk. 1. Der er ikke krav om, at virksomhederne foretager en særskilt vurdering for hvert parti.

Virksomhederne er i henhold til § 29 i bæredygtighedsbekendtgørelsen pålagt at indberette oplysninger om virksomhedens anvendte biomasse i den foregående indberetningsperiode (om indberetning til Energistyrelsen se pkt 5.1), herunder oplysninger om råmaterialets geografiske oprindelse og biomassetype. Det forudsættes, at den viden som virksomhedens overordnede kvalitative vurdering tager udgangspunkt i, jf. § 16, stk. 3, nr. 1, blandt andet, men ikke udelukkende, er baseret på de oplysninger, som indberettes til Energistyrelsen efter § 29.

2.2.2 Markedet for salg af træ fra kildeområdet til træbaserede materialer

Den overordnede kvalitative vurdering skal ske med udgangspunkt i markedet for salg af træ fra kildeområdet til træbaserede materialer, jf. § 16, stk. 3, nr. 2. Informationen er nødvendig for at vurdere, om der er risiko for, at virksomhedens køb af træ til energiformål kan resultere i unødigt markedsforvridding, jf. § 16, stk. 1, nr. 1. Ved kildeområde forstås et "geografisk afgrænset område, som råprodukter i form af biomasse stammer fra, hvorfra der er pålidelige og uafhængige oplysninger, og hvor forholdene er tilstrækkelig ensartede til, at risikoen i forbindelse med biomassens bæredygtigheds- og lovligheds karakteristika kan vurderes", jf. bæredygtighedsbekendtgørelsens § 3, nr. 25.

Risikoen for, at virksomhedens indkøb af træ til energiformål resulterer i unødigt markedsforvridding kan variere afhængig af blandt andet råmaterialets geografiske oprindelse. Energistyrelsen har ikke fastsat en klassificering af fx oprindelseslande til brug for virksomhedernes vurdering og udtaler sig ikke om generelle principper for klassificering. Det forudsættes dog, at en eventuel klassificering af lande sker under hensyntagen til viden fra kvalificerede kilder.

For at virksomhederne kan vurdere alternative afsætningsmuligheder skal de, jf. § 16, stk. 3, nr. 2, tage højde for hvilke råmaterialer, med hvilke egenskaber, den tilgængelige industri overordnet set er kvantitativt og teknisk i stand til at anvende til en højere økonomisk og miljømæssig værdi end til energiproduktion.

Anvendelse til højere økonomisk og miljømæssig værdi end energiproduktion må forstås i relation til den prioritetsrækkefølge, som følger af bestemmelsen i § 17, stk. 3.

Der er ikke fastsat krav til, hvordan vidensgrundlaget, jf. stk. 3, tilvejebringes. Energistyrelsen ser derfor ikke noget til hinder for, at virksomhederne tager udgangspunkt i branchefælles vurderinger af markedet for salg af træ, når de foretager vurderingen efter § 16, stk. 1. Såfremt branchens fælles vurderinger af markedet for salg af træ ikke er dækkende for virksomhedernes egne forsyningskæder, må der i nødvendigt omfang inddrages supplerende oplysninger til brug for virksomhedens overordnede kvalitative vurdering.

Det er Energistylsens forståelse, jf. definitionen på kaskadeanvendelse i § 3, nr. 24, at det vil være i overensstemmelse med en kaskadeanvendelse af træbiomasse, at råmaterialer anvendes til energiudnyttelse fremfor træbaserede produkter, når den tilgængelige industri overordnet set er kvantitativt eller teknisk ude af stand til at anvende råmaterialet til en højere økonomisk og miljømæssig værdi end til energiproduktion.

2.4 Adgang til virksomhedernes risikovurderinger

Bæredygtighedsbekendtgørelsen pålægger ikke de omfattede virksomheder at give offentligheden adgang til risikovurderinger, der udarbejdes for at efterleve kravene i § 16. Vælger virksomhederne at dele deres risikovurderinger med offentligheden kan det skabe transparens og fremme fælles læring, men det står virksomhederne frit for, om de ønsker at offentliggøre deres vurderinger.

Risikovurderingerne skal efter anmodning udleveres til Energistyrelsen, jf. § 39, stk. 2, i bæredygtighedsbekendtgørelsen. Dokumenter, der er indgået til Energistyrelsen som led i administrativ sagsbehandling er omfattet af retten til aktindsigt, med de undtagelser der følger af lovgivningen.

3. Styringssystem

3.1 Krav til virksomhedernes styringssystem

I henhold til § 16, stk. 2, skal risikovurderingen af virksomhedernes forsyningskæder ske gennem et styringssystem, som er dokumenteret og understøttet af interne processer på virksomhedsniveau, eller gennem et eksternt opereret styringssystem, som er godkendt af Energistyrelsen.

Begrebet 'styringssystem' er ikke defineret nærmere i bæredygtighedsbekendtgørelsen. I håndbogsbekendtgørelsen er der en beskrivelse af et styringssystem i bilag 1, afsnit 2. Denne beskrivelse, som henviser til VE-direktivets art. 29, stk. 6, litra b og 29, stk. 7, litra b, finder ikke anvendelse i relation til § 16, men skal forstås i relation til dokumentation for opfyldelse af andre bæredygtighedskriterier i bæredygtighedsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i § 16, stk. 2, er formuleret med henblik på at sikre metodefrihed for de ansvarlige virksomheder. Det er dog påkrævet, at virksomhedernes styringssystem er dokumenteret.

Det står virksomhederne frit for at vælge, om de vil etablere deres eget styringssystem, eller om de vil benytte sig af muligheden for, at den overordnede kvalitative vurdering sker gennem et eksternt opereret styringssystem.

Vælger den ansvarlige virksomhed at etablere deres eget styringssystem, skal det i henhold til stk. 2 være understøttet af interne processer på virksomhedsniveau. Nedenfor fremgår en ikke-udtømmende liste over forhold, som Energistyrelsen vurderer er relevante ift. at efterleve kravet. Eksemplerne er alene vejledende, og Energistyrelsen understreger, at der er metodefrihed for systemet for de ansvarlige virksomheder.

Eksempler på relevante egenskaber for et styringssystem

- Udviser 'rettidig omhu' på en systematisk måde - f.eks. gennem '*due diligence*' processer.
- Tager højde for kompleksiteten af den enkelte virksomheds forsyningskæder, f.eks. sammensætningen af den sourcede træbiomasse eller væsentlige divergerende forhold i oprindelseslandene.
- Dokumenterer interne processer på virksomhedsniveau. Systemet indeholder skriftlige procedurer for hvem, der gør hvad og hvornår, og hvem der følger op og kontrollerer, at det er blevet gjort.
- Taler sammen med eller indarbejdes i allerede eksisterende virksomhedsprocesser for vurdering og indkøb af træbiomasse.

Vælger den ansvarlige virksomhed, at den overordnede kvalitative vurdering skal ske gennem et eksternt opereret styringssystem, ændrer det ikke på ansvarsforholdet efter § 16. Det er fortsat den i stk. 1 nævnte virksomhed, der har ansvaret for, at kravene til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse i § 16 efterleves.

3.2 Eksternt opererede styringssystemer

Udtrykket "eksternt opereret" i relation til de i § 16, stk. 2, nævnte styringssystemer er ikke defineret, hverken i bæredygtighedsbekendtgørelsen eller håndbogsbekendtgørelsen.

Det er Energistyrelsens opfattelse, at et styringssystem må betragtes som eksternt opereret, når det er drevet af en anden fysisk eller juridisk person, end den i stk. 1 nævnte virksomhed, som er ansvarlig for reglernes efterlevelse.

3.3 Godkendelseskrav

Eksternt opererede styringssystemer skal efter § 16, stk. 2, være godkendt af Energistyrelsen. Det forudsætter, at den ansvarlige for systemet fremsender en ansøgning til Energistyrelsen og forelægger al nødvendig dokumentation til brug for styrelsens sagsbehandling.

Analytiske værktøjer, som er udviklet af f.eks. konsulenthuse eller brancheorganisationer, men som indgår i virksomhedernes egne styringssystemer, er ikke omfattet af kravet om godkendelse i § 16, stk. 2.

4. Risikohåndtering

4.1 Minimering af specificerede risici

Påviser vurderingen af virksomhedens forsyningskæder, at der er en specificeret risiko for, at virksomheden køber træ til energiformål som kan resultere i unødigt markedsforvridding, jf. § 16, stk. 1, nr. 1, eller at træbiomassen stammer fra ubæredygtig biomasseveje, jf. § 16, stk. 1, nr. 2, skal disse risici håndteres i overensstemmelse med bestemmelsen i § 16, stk. 4.

Stk. 4 indeholder en forpligtelse for den ansvarlige virksomhed til at foretage en aktiv minimering af de specificerede risici, som er identificeret ved den overordnede kva-

litative vurdering. Udtrykket "specificerede risici" er ikke defineret, hverken i bæredygtighedsbekendtgørelsen eller håndbogsbekendtgørelsen. Begrebet er anvendt for at afgrænse kravet, så virksomhederne ikke er forpligtet til at minimere enhver risiko, der påvises ved vurderingen efter stk. 1.

Begrebet 'minimering' stammer fra VEIII-direktivets ordlyd, men er ikke nærmere defineret, hverken i bæredygtighedsbekendtgørelsen eller i håndbogsbekendtgørelsen. Aktiv minimering af risici, jf. stk. 4, forudsætter, at virksomheden iværksætter tiltag, der reducerer risikoen fremadrettet. Bæredygtighedsbekendtgørelsen regulerer ikke, hvilke specifikke tiltag, der skal iværksættes for at minimere de specificerede risici. Styringssystemet skal understøtte en bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse, og tiltagene skal derfor være egnede til at virkeliggøre dette mål, men reglerne overlader stor frihed for virksomhederne ift. den konkrete aktive minimering af risici. Det er Energistyrelsens opfattelse, at tiltagene er egnede, hvis de er praktisk mulige, målrettede og forholdsmæssige set til graden af risiko samt den forventede effekt.

Styringssystemet skal sikre, at der foretages en systematisk vurdering af virksomhedernes forsyningskæder og minimering af risici. Der kan være tilfælde, hvor virksomhederne identificerer specificerede risici efter det tidspunkt, hvor virksomhederne har indkøbt træbiomasse. Det fritager ikke virksomhederne for at minimere risici, omend det kan begrænse virksomhedernes handlemuligheder på kort sigt. Det er Energistyrelsens opfattelse, at virksomhedernes mulighed for at udvise rettidig omhu og minimere risici forud for indkøb af træ forbedres kontinuerligt.

4.2 Idekatalog

Nedenfor opregnes vejledende eksempler på, hvordan kravet om risikominimering i § 16, stk. 4, kan tænkes overholdt. Listen er ikke udtømmende og er alene tiltænkt som et idekatalog. Det betyder, at en virksomhed kan efterleve reglerne, selvom den træffer andre foranstaltninger end de nævnte.

Eksempler på tiltag til minimering af risici

- Krav fra virksomheden om leverandørerklæringer.
- Formelle kontraktuelle tiltag såsom klausuler eller dokumentation.

- Dialog med leverandører om, hvordan risici forbundet med ubæredygtige biomas-seveje *jf. afsnit 2.1.2* eller markedet *jf. afsnit 2.2.2* kan minimeres.
- Leverandørskift ved manglende tillid eller efterlevelse af ønskede krav.
- Interne instrukser eller systemer, som sikrer, at der gøres særlige og relevante overvejelser vedr. indkøb af træbiomasse vurderet som en 'specificeret risici'.
- Nærmere tilsyn med leverandører, leverancer eller hele forsyningskæder før træ-biomassen anvendes.

5. Tilsyn og uafhængig kontrol

5.1 Indberetning til Energistyrelsen

Reglerne om indberetning og dokumentation i kapitel 5 i bæredygtighedsbekendtgørelsen finder også anvendelse for opfyldelse af kravene i § 16.

Hvert år skal de omfattede virksomheder indberette oplysninger om, hvordan virksomheden har overholdt kravene i det foregående kalenderår. Indberetning for faste og flydende biomassebrændsler sker i henhold til § 29, stk. 1. Indberetning for gasformige biomassebrændsler sker i henhold til § 30, stk. 1. I denne vejledning tages der udgangspunkt i faste og flydende biomassebrændsler.

Energistyrelsen har fastsat fristen for indberetning af oplysninger til den 31. marts og offentliggjort denne på Energistirelsens hjemmeside, jf. § 29, stk. 5. Den 31. marts 2026 er således første gang de omfattede virksomheder skal indberette oplysninger til Energistyrelsen om det i § 16, stk. 2, nævnte styringssystem. Fra den 31. marts 2027 skal der også indberettes oplysninger om, hvorvidt virksomheden har anvendt styringssystemet til at vurdere sine forsyningskæder og aktivt minimere de specificerede risici.

Det er fastsat i § 34 i bæredygtighedsbekendtgørelsen, at oplysninger og dokumentation, der rapporteres eller indberettes til Energistyrelsen i henhold til § 29 skal udarbejdes i overensstemmelse med de krav og retningslinjer, der er fastsat i håndbogsbekendtgørelsen. I henhold til bilag 1, afsnit 10, i håndbogsbekendtgørelsen skal indberetningen foretages ved brug af det skema, som Energistyrelsen har ud-

færdiget til formålet, og ledsages af en erklæring fra verifikator (se pkt. 5.2 for nærmere beskrivelse). Skabelonen til indberetning findes på Energistyrelsens hjemmeside.

Energistyrelsen fører, jf. § 39 i bæredygtighedsbekendtgørelsen, tilsyn med virksomhedernes overholdelse af kravene i § 16 og kan vejlede herom. Det indebærer ikke, at Energistyrelsen yder konkret sparring omkring virksomhedernes styringssystemer eller fremkommer med forhåndstilsagn om efterlevelse af reglerne.

5.2 Verifikators rolle

Oplysninger, som indberettes til Energistyrelsen i medfør af § 29, stk. 1, skal være kontrolleret af en uafhængig kontrollant forud for indberetningen, jf. § 29, stk. 2.

Verifikator kontrollerer oplysningerne i den årlige indberetning, herunder oplysninger om virksomhedens opfyldelse af § 16 og den underliggende dokumentation herfor. Håndbogsbekendtgørelsen fastsætter ikke nærmere krav til, hvilken dokumentation verifikator skal kontrollere. Det er Energistyrelsens opfattelse, at den underliggende dokumentation kan variere, eftersom kravene i § 16, efterlader virksomhederne stor metodefrihed. Relevant dokumentation i relation til kravet i § 16 kan f.eks. være procesbeskrivelser, analyseværktøjer og handlingsplaner.

Energistyrelsen fører på sin hjemmeside en liste over godkendte certificeringsordninger, til at dokumentere opfyldelse af bestemte krav i bæredygtighedsbekendtgørelsen. Energistyrelsen har endnu ikke⁴ godkendt nogen certificeringsordning for biomasseproduktion, som kan bruges til at dokumentere, at en virksomhed overholder kravene i § 16. Opdateret information herom vil fremgå af styrelsens hjemmeside.

Efter kontrollen er gennemført udarbejder verifikator en erklæring og en verifikationsrapport. Heri beskriver verifikator, hvilken underliggende dokumentation, der er kontrolleret for at verificere, at virksomheden overholder kravene i § 16. Verifikatorerklæringen skal vedlægges ved indberetning til Energistyrelsen.

⁴ Dato for udstedelse af vejledningen indsættes

For indberetningsperioden 1. januar til 31. december 2025 skal verifikator alene kontrollere, at virksomheden har etableret et styringssystem til vurdering af sine forsyningskæder. Det er først for indberetningsperioden 1. januar til 31. december 2026 og fremadrettede indberetningsperioder, at verifikator også skal kontrollere, om virksomheden har anvendt styringssystemet til at vurdere sine forsyningskæder og minimere de identificerede risici.

6. Fravigelse

Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, at kravene til bæredygtig kaskadeanvendelse af træbiomasse må fraviges, når det er nødvendigt for at sikre energiforsynings sikkerheden, jf. § 16, stk. 6.

Energistyrelsen har ikke opstillet kriterier for, hvornår en fravigelse er nødvendig for at sikre energiforsynings sikkerheden. Det vil derfor bero på en konkret vurdering, om det er tilfældet. Det fremgår af VEIII-direktivet⁵, at tilfælde med ekstrem kulde er forhold, som f.eks. kan begrunde en fravigelse.

Når Energistyrelsen meddeler, at reglerne fraviges vil denne beslutning blive delt med Europa-Kommissionen, der offentliggør den modtagne meddelelse.

7. Kvotefattede virksomheder

Energistyrelsen fremhæver, at artikel 38, stk. 5, i forordningen om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner⁶ ikke henviser til artikel 3 i VEIII-direktivet. Opfyldelse af kaskadekravet i § 16 er derfor ikke relevant ift. kvotefattede virksomheders opfyldelse af CO₂-kvoteordningen.

⁵ Direktivets præambel, betragtning nr. 10.

⁶ KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012